

Gülen Arı Nın Balı

– SeyitAhmetUzun · 10 Mart 2010

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde arıların birlikte yaşadığı Altın Saray adlı bir kovan varmış. Bu sarayda arılar çok iyi anlaşmışlar. Hepsi kendisine düşen görevi en güzel şekilde yerine getirmiş. Yetişkinler birbirine saygı gösterir küçüklerini de severlermiş.

Küçük arılar ise hem oyun oynar hem de kendi aralarında şakalaşmışlar. Ama bu şakalarında arkadaşlarına zarar verecek hiçbir davranışta bulunmazlarmış.

Yalnız bir defasında Kuskus adlı küçük bir arı iğnesini arkadaşlarından birine haberi yokken batırmış. İğne batırılan küçük arı ne olduğunu anlamadan sağa sola uçmaya başlamış. Şaşkınlıkla Altın Saraydan dışarı çıkmış. Dışarıda başını bir ağaca çarpmış. Sonra da yere düşmüş.

O sırada altın Sarayın yakınlarında bal almak için gelen Koca Ayak adlı bir arı dolaşıyormuş. Neredeyse bu Koca Ayak küçük arıyı ezecekti. Çünkü küçük arı ağaca çarpmanın etkisiyle daha kendine gelememiş.

İşte tam o sırada Gülen Arı isimli küçük bir arı hemen arkadaşının yardımına yetişmiş. Küçük ayaklarıyla Mari adlı küçük arıyı kaldırıp Altın Saray'a taşımış. Bu şekilde Mari büyük bir tehlike atlattı.

Gülen Arı zor durumdaki arkadaşına yardım ettikten sonra gülen gözleriyle Kuskus'un yanına gitmiş. Onu azarlamadan, kötü söz de söylemeden uyardı.

"Sevgili Kuskus bu yaptığın davranış arkadaşımıza zarar verdi. Bir daha böyle şakalar yapmayalım olur mu? Az kaldı arkadaşımız Koca Ayak'ın altında ezilecekti" demiş.

Kuskus, Gülen Arı'yı dinlemeden saraydan uçup gitmiş. Yapılan uyarıyı da dikkate almamış.

Kızgın ve öfkeli bir şekilde çiçeklerden bal toplamaya başlamış.

Gülen Arı'da arkadaşı Mari'yi kurtardıktan sonra ona, "Geçmiş olsun" demiş. Mari'de üzgün bir şekilde kanatlarını çırparak havalanmış. Üzgün olmasına rağmen ilk önce yardımı için Gülen Arı'ya teşekkür etmiş. Sonra da arkadaşı Kuskus'u affettiğini söylemiş.

İki arkadaş biraz sonra tekrar eski neşelerine kavuşmuşlar. Kendilerini bekleyen rengârenk çiçekleri görüp, onların güzel kokularını hissedince tüm üzüntüleri gitmiş. Şarkı söyleyerek çiçek çiçek gezmişler. Papatyadan, laleye, sümbülden menekşeye, nergisten, cennet kuşu çiçeğine kadar bahçedeki tüm çiçeklere selam vermişler.

Böylesine neşeli ve şen şakrak, gülen gözlü arıları gören çiçeklerde onlara selam vermişler. Sevgi çiçeklerle arılar arasında bal olmuş. Çiçek tozlarını sevgiyle içlerine çeken Mari ve Gülen Arı o günü doyasıya güzel geçirmişler.

Altın Saray'a dönerken görevlerini yerine getirmenin mutluluğunu yaşıyorlarmış. Bahçedeki çiçekler yapraklarını sallayarak onları sevgiyle uğurluyorlarmış.

Kuskus ise bahçedeki çiçeklere öyle asık suratla baktığında çiçekler solgunlaşmış, canlılıklarını kaybetmişler. Kuskus onların solgunluğuna aldırmadan çiçek özlerini içine çekmeye başlamış. Ama isteksiz çiçeklerin kokusu da güzel olmuyormuş. Böylece Kuskus, çirkin kokan çiçek tozu emiyormuş. O da diğer arkadaşları gibi görevini yerine getirmiş. Ama çiçek bahçesinden ayrılırken hiçbir çiçek onu

sevgiyle uğurlamıyormuş. Aksine ona yüz çeviriyorlarmış.

İşte Kuskus bu şekilde sevgisiz topladığı bal özünü Altın Saray'a getirmiş.

Tüm arılar öyle güzel çalışıyorlarmış ki vızır vızır Altın Saray'a girip çıkıyorlarmış. Her arı kendisine ayrılan yere balını yapıyormuş. Böylece işbirliği içinde yardımlaşarak Altın Saray'ı bal dolduruyorlarmış.

Kocaman ceviz ağacının üstüne kurulu olan Altın Saray'ın askerleri yavaş yavaş kapıyı kapatmaya hazırlanıyorlarmış. Çünkü artık güneş kocaman bir portakal gibi olmuş. Artık tepelerin ardından başka yerlerde yüzünü göstermeye hazırlanıyormuş.

Güneşin çekildiği yerde ise ay gülümseyen yüzüyle görünmeye başlamış. Etrafında ışı ışı parıldayan yıldız arkadaşları ise onun tebessümüne eşlik ediyorlarmış.

Nihayet güneşin ışıldayan yüzü tamamen kaybolmuş. Bu saatte özellikle küçüklerin dışarıda kalması doğru değilmiş. Bunun için de Altın Saray'ın kraliçesi Ece Hanım güneş kaybolmadan tüm arıların sarayda olmalarını istiyormuş. Arılar kraliçeleri Ece Hanım'a saygı duyuyor ve sözlerine uygun davranıyorlarmış. Bunun için de Altın Saray'da hiç huzursuzluk olmuyormuş.

Kapılar kapandıktan sonra Ece Sultan tüm arılara o günkü çalışmalarından dolayı teşekkür etmiş. Tek tek arıların ballarını kontrol etmeye başlamış. Gülen Arı'nın odasına geldiğinde oradan çok güzel kokular almış. Gülen Arı'yı çağırmış.

"Gülen Arıcığım balına böyle güzel kokuyu veren nedir? Nasıl yaptın böyle güzel kokulu balı?"

Gülen Arı Ece Sultan'ın övgüsünden utanmış. Başını çevirmiş. Ece Sultan, "Utanma küçüğüm söyle bakalım nasıl oldu?" demiş.

Gülen Arı'nın utanması övülmesindenmiş. Yoksa balın niçin böyle güzel koktuğunu o da bilmiyormuş. Çünkü kendisi farklı bir şey yapmamış. Tüm arılar gibi çiçek tozlarını emerek bal yapmış.

"Şey bilmiyorum efendim" demiş.

Ece Sultan şaşırılmış. Ama bunda bir şey olduğunu sezmiş. Onun için de Gülen Arı'ya bugün başından geçenleri anlatmasını istemiş. Kraliçenin isteğini bir çırpıda yerine getirmiş. Yaşadıklarını bir bir anlatmış. Bunun üzerine Ece Sultan balın niçin güzel koktuğunu anlamış. Sevgi, yardımlaşma ve gülen yüz bala ayrı bir tat vermişti. Bundan dolayı Gülen Arı'yı tebrik ederek, onu günün arısı ilan etti.

Ancak az ileriye gidince burnuna kötü bir koku gelmiş. Bu da Kuskus'un odasıymış. Bu sefer Kuskus'u yanına çağırmış.

"Söyle bakalım Kuskus, bu bal neden böyle kötü kokuyor" demiş.

Kuskus başını önüne eğmiş. Bilmediğini söylemiş. Gerçekten de bilmiyormuş. Çünkü hiçbir arı balının kötü kokmasını istemezmiş. Bunun için de Ece Sultandan utandığı için başını önüne eğmiş.

Ece Sultan ona da bugün başından geçenleri anlatmasını istemiş. Kuskus balının kötü kokusundan utandığı için yalan da söylememiş. O gün yaşadığı olayların hepsini bir bir anlatmış. Mari'ye yaptıklarını, çiçeklere karşı asık suratını tek tek anlattı.

Kraliçe arı bu balın da niçin böyle kötü koktuğunu anlamış.

Şakanın zararlısı, suratın asık olanı, öfke ve nefret balın tadını da çirkinleştiriyormuş. Kraliçe arı Kuskus'u yanına çekmiş. Antenlerinden öpmüş. Sonra da ona güzel bir nasihatte bulunmuş.

"Sevgili Kuskusum, bizler şifa kaynağı bal üretiyoruz. Bu balımızın tadını asık suratla, öfkeyle ve zararlı davranışlarla bozmayalım. Balımızı sevgiyle tatlandıralım" demiş.

Sonra da tüm arıları Altın Saray'ın bahçesinde toplamış. Onların hepsine birden seslenmiş.
"Sevgili arı kardeşlerim! Ballarımızı sevgi ve güler yüzle tatlandıralım. Daha tatlı ve şifalı ballar için hep birlikte sevgiyle yaşayalım" demiş.
Tüm arılarda kanatlarını çırparak yaşasın, sevgi ve kardeşlik, yaşasın sevgi ve kardeşlik diyerek gülen yüzleriyle odalarına çekilmişler.
O günden sonra Altın Saray'ın balları güzel kokulu bal sarayı diye övülmeye başlamış.